

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 155 din 21 noiembrie 2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 155 din 21 noiembrie 2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (b132/08.04.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2259/14.04.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D307/15.04.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Intervențiile legislative preconizate sunt argumentate în cadrul **instrumentului de prezentare și motivare** prin faptul că „*Pentru asigurarea unei aplicări unitare și riguroase a prevederilor legale privind sterilizarea, reproducerea și comerțul cu câini, este necesară introducerea unei definiții explicite a Actului De Origine, care să delimiteze clar documentele recunoscute ca atestând proveniența și rasa pură a exemplarelor canine cât și pentru a fi identificați corect în Registrul Electronic al Câinilor cu Stăpân (R.E.C.S.)*”, precum și prin faptul că „*pentru asigurarea unui cadru legal clar privind activitățile*

de reproducere canină și prevenirea înmulțirii necontrolate a câinilor de rasă, se impune definirea expresă a dreptului de montă ca instituție juridico-chinologică recunoscută în cadrul asociațiilor de profil naționale și internaționale.”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Totodată, menționăm **lipsa de fundamentare în instrumentul de prezentare și motivare** cu privire la o serie de aspecte care se doresc a fi reglementate, cum ar fi afirmațiile potrivit cărora *„Iată deci unde este principala sursă a câinilor fără stăpân. Aceștia nu sunt în realitate câini fără stăpân, ci sunt câini nedoriți care, ulterior sunt abandonați fie pe domeniul public, fie pe cel privat. Acest fenomen trebuie stopat iar singura acțiune umană și firească este sterilizarea atât a câinilor fără stăpân cât și a celor fără stăpân”*(*al patrulea paragraf, tezele 2-4 din cadrul Secțiunii 2. Motivul actului normativ*). Or, precizăm că dispozițiile art. 13² din actul de bază prevăd în mod clar că *„Este obligatorie sterilizarea câinilor cu sau fără stăpân aparținând rasei comune, metișii acestora, excepție făcând exemplarele cu regim special prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanței de urgență.”.*

Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în **Decizia nr. 139/2019** că *„În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din*

Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”.

5. La **titlu**, pentru rigoare normativă, enunțul trebuia redat, astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân”.

6. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, semnalăm că este necesară aplicarea dispozițiilor art. 47 alin. (3) teza finală din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Dacă actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia ”Articol unic”.*”.

Ca urmare a celor de mai sus, precum și pentru rigoare normativă, partea introductivă va avea următoarea redactare:

„Articol unic - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 13 decembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

Totodată, părțile dispozitive ale **pct. 2, 3, 6 și 7**, trebuie reformulate, astfel:

„2. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„3. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„6. La articolul 13³, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:”;

„7. La anexa nr. 3, după punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 5, cu următorul cuprins:”.

7. La **pct. 1**, având în vedere că în cadrul art. 1¹ din actul de bază este deja definită expresia *„câine fără stăpân”*, iar intervențiile preconizate pentru **alin. (2) și (3)** vizează inserarea a două noi alineate ce cuprind definiții a noțiunilor de **„ACT DE ORIGINE”**, respectiv, **„Drept de montă”**, precum și faptul că respectivul articol care se dorește a fi completat conține doar o teză, pentru respectarea exigențelor tehnică legislativă, precizăm că s-ar fi impus modificarea în integralitate și implicit, restructurarea **art. 1¹**, cu următoarea **parte introductivă**:

„Articolul 1¹ – În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:”.

În continuare se vor reda definițiile preconizate, în ordine alfabetică:

„(1) (*Act de origine- ...*)”

„(2) (*Câine fără stăpân-...*)”

„(3) (*Drept de montă-...*).”.

Ca urmare a însușirii prezentei recomandări, partea dispozitivă a **pct. 1** trebuie reformulată, astfel:

„Articolul 1¹ se modifică și va avea următorul cuprins:”.

La textul propus pentru actualul **art. 1¹ alin. (2)**, în ceea ce privește certificatul de origine (COR), astfel cum este prevăzut în Regulamentul Cărții de Origine Române, menționăm că la art. 5 din actul de bază se precizează că înregistrarea în C.O.R. va fi făcută, după caz, în unul din cele trei registre, astfel: potrivit alin. (1): **„Registrul A**, doar pentru exemplarele având ascendenții cunoscuți pe minim trei generații. În acest caz se va emite un „Certificat de Origine (Pedigree)”, potrivit alin. (2) prima teză **„Registrul B**, pentru exemplarele având genealogia parțial cunoscută pe trei generații. În acest caz se va emite un „Certificat de Origine (Pedigree)”, iar potrivit alin. (3) **„Registrul C**, pentru exemplarele având genealogia necunoscută. În acest caz se va elibera un **„Certificat de Tipicitate”**, pe baza unei cereri tip înaintată de proprietarul câinelui.”

Având în vedere aspectele menționate mai sus, precizăm că exprimarea potrivit căreia „Certificatul De Origine (COR), referit în limbajul comun drept «pedigree»”, nu întrunește cerințele obligatorii de claritate și previzibilitate a normei juridice întrucât, în contextul actual, noțiunea de *pedigree* este mult prea generală și astfel cum este prevăzut la art. 5 alin. (3) din Regulamentul Cărții de Origine Române poate fi reprezentată și sub forma de „Certificat de Tipicitate” și nu *espressiv verbis*, de Certificat de Origine (*Pedigree*).

Ca urmare, norma propusă pentru actualul art. 1¹ alin. (2) ar trebui reconsiderată.

8. La pct. 3, referitor la soluția preconizată pentru **13 alin. (2)** prin care se definește abandonul ca fiind lăsarea unui câine revendicat sau adoptat pe domeniul public sau privat fără hrană, adăpost ori tratament medical, semnalăm că, în actuala formulare, textul este eliptic și de natură a crea dificultăți în aplicarea normei juridice.

În acest sens, precizăm, pe de o parte, faptul că intervenția preconizată ar fi trebuit să cuprindă modalitatea în care se va face

evaluarea, verificarea și constatarea abandonului pe domeniul privat și de către cine sau dacă situația de pericol „*de privare de hrană ori tratament medical*” a fost generată de deținătorul sau proprietarul animalului. Pe de altă parte, ar fi fost de analizat în ce măsură, raportat la dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. c) din actul de bază, se dorește menținerea sancțiunii cu închisoarea de la 2 la 5 ani ca urmare a nerespectării dispozițiilor art. 13, luând în considerare că actuala reglementare cuprinde și ipoteza abandonului pe domeniul privat.

În plus, apreciem că soluția propusă este susceptibilă să încalce prevederile art. 224 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare care prevăd că „Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependința sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, ori refuzul de a le părăsi la cererea acestora se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”.

Ca atare, în urma considerentelor exprimate anterior, menționăm că norma ar trebui reformulată în consecință.

9. La pct. 4, menționăm că intervenția preconizată pentru art. 13², astfel cum este formulată, nu oferă claritate și predictibilitate normei juridice deoarece nu este precizată entitatea responsabilă cu evaluarea stării de sănătate premergătoare eutanasierii și nici sub ce formă va fi declarată aceasta din urmă, cu atât mai mult cu cât sintagmele „*stare de sănătate ... precară*” și „*afecțiuni medicale pentru care anestezia reprezintă un risc major*” sunt echivoce și afectează previzibilitatea normei.

Menționăm că ar trebui clarificat acest aspect, pentru a evita o confuzie în interpretarea normei, de vreme ce dispozițiile art. 5 alin. (1) din actul de bază prevăd că „Animalele bolnave incurabil, declarate ca atare, în urma unui examen medical, efectuat de medicul veterinar, examen la care pot asista reprezentanți din partea organizațiilor neguvernamentale pentru protecția animalelor, în baza fișei de observație, vor putea fi eutanasiate de îndată.”.

10. La pct. 6, formulăm următoarele observații:

10.1. Semnalăm că, textul propus pentru art. 13³ alin. (6) prima teză prin care se preconizează că „Rasa câinilor va fi trecută în carnetul de sănătate...doar în baza Actului de Origine Român.” reprezintă o *contradictio in terminis*, întrucât, astfel cum este formulată, se înțelege că menționarea rasei câinilor în carnetul de sănătate este condiționată de Actul de Origine. Or, la a doua teză este

prezentată situația în care se poate totuși preciza rasa câinelui atunci când nu există un astfel de document.

10.2. Raportat la definiția noțiunii de „Act de Origine Român”, care, în actuala reglementare, semnifică „fie Certificatul De Origine (COR), referit în limbajul comun drept „pedigree” fie certIFICATELE de origine eliberate părinților puilor de către A.Ch.r”, lăsându-se să se înțeleagă că, în accepțiunea *lato sensu*, termenul folosit în actualul context desemnează în mod generic noțiunea de „*rasă pură*”, ceea ce afectează aplicarea corectă a normei juridice.

10.3. Menționăm că, prevederile anexei nr. 3 la Normele privind identificarea și înregistrarea câinilor cu stăpân la Ordinul nr. 1/2014 al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normelor privind identificarea și înregistrarea câinilor cu stăpân reglementează informațiile obligatorii a fi precizate în carnetul de sănătate. Astfel, prevederile pct. I lit. A prevăd faptul că „*I. **Carnetele de sănătate utilizate pe teritoriul României vor conține minimum următoarele informații:** A. Carnet de sănătate: - seria și numărul unic al carnetului de sănătate (conform alocării efectuate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor);*”, iar la lit. B - „**Date despre câine**” sunt menționate, informațiile necesare a fi trecute în carnetul de sănătate precum „*codul de identificare, data nașterii, specia, rasă, sex, culoare, semne particulare.*”.

Pe cale de consecință, intervenția legislativă propusă pentru **art. 13³ alin. (6) prima teză** ar trebui revăzută și reformulată, astfel încât să se coreleze cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 274/22.04.2025